

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Februárius' 17-dikén, 1832.

Nagy Britannia.

Gróf Aberdeennek, a' közelebbi Kurirban félbe szakasztott beszéde folytatódik: „A' Gróf, Leopold Királynak, a' belgathronusra lett emeltetése után kevéssel történt némelly dolgokat rövideden meg említvén, a' Nov. 15-ki Tractatusra megyen által, és először is azt az óltalmat kárhoztatja, mellyet abban Anglia Belga Országának ígért, mondván: Ugyan kérem a' nemes Grófot (Greyt) feleljen, ha valyon meg gondolta e' igazán, hogy ezennel mire kötelezte le magát Országunk. Régi politikája már az Nagy Britanniának, hogy oltalma alá olyan dolgot nem vesz, mellynek kivitele nem tőle függ. Hidje el a' Gróf, hogy ezen Tractatus meg erősítettése után, olyan követkevései lesznek a' mi magunk lekötetésének, a' millyenről még tsak nem is álmodtunk. Szép dolog, olyan tikkelyek végre hajtását vállalni az embernek magára, mellyre leg kevesebb elenvetés az, hogy nem ki vihető. A' többek közt 700,000 font Sterling esztendőnként való fizetéséről válalt Anglia azon Tractatusban Belga Ország helyett kezességet. A' próbát már kiállott és hiteles Hollandiáért tsaktűrhető lett volna még ez a' kezesség, de Belgiumért, melly egyik Revolutióból ki sem verekedett, már másikról gon-

dolkozik, — ez tsaknem képtelenség. Olly szövevényesek és sokfélék azon Tractatus tikkelyei, hogy azoknak kivihetésére a' Conferentziának örökké kellene tartani. Különös az is, hogy ez előtt megesküdt ellensége volt a' nemes Gróf (Grey) minden conferentziáknak, minden Congressusoknak, mellyeknek, vélekedése szerént, hasznok hogy soha sem, de volt, és van károk számlálhatatlan, mellyekben az ígért Garantiák tsak tzipra szavak, tsak vakítások voltak — a' mint bizonyítja a' szerentsétlen Lengyel Ország példája, — most pedig annyira beléjek szeretett a' conferentziákba, hogy ezen Belga Conferentziának örök tartásáért, talán mindent kész volna elkövetni. — Itt a' Tractatusnak némelly tikkelyeit veszi fel a' beszélő, mellyek között a' Luxemburgi Nagy Hrgségről szóllórol azt jegyzi meg: Erre nézve olly igazságtalanság érte Hollandiát, hogy azt menteni lehetetlen. Minden vígasztalásom ezen tekintetben tsak az, hogy Burkus Ország és Ausztria ollyan tractatust bizonyosan nem fognak aláírni, melly a' Német szövetség alapját megrendíti. Annyit monda a' Hollandiái Király, akkor midőn kára pótlásáról volt szó, hogy a' Luxemburg felett támadt kérdésről gondolkozni fog, — de kikötötte azt, hogy ezen rendszabások mellett vagy

ellen utóljára fogja magát elhatározni. És most ezzel, mint megegyezéssel úgy áll elő a' Conferentzia, a' helyett hogy a' Hollandiai Király kára pótlásáról gondolkoznék.“ — Midőn továbbá a' beszéllő, azt a' módot, melly az említett Tractatus végrehajtására nézve vetetett elő, még sokkal veszedelmesebbnek nevezte, mint magokat az abban foglaltató feltételeket és minekutánna a' Conferentziának a' Hollandiai Királyhoz intézett, kerek feleletét: „hogy a' 24 cikkelyeken egy betű változtatást sem lehetne tenni“ halgatói emlékezetébe vissza hozta, azt mondá a' többek közt, hogy a'hoz e' volt ragasztva: ezen nyilatkozattal a' Conferentzia a' nyílt szívűségnek és barátság-
nak tartozik. Megfoghatatlan dolog, hogy bánhat valaki így idegennel is annyival inkább régi és meghitt szövetségesével! De látjuk, hogy a' barátság álortzája 's azon kívánság színe alatt, hogy a' közbenjárás principiuma megálljon — minden meg esett. Ugyan mi volt ezen közbenjárás alaptétele a' Sebastiani vélekedése szerént? — felelet ez: „hogy a' Londoni Conferentzia nem egyéb, mint meg annyi közbenjárás, és a' Király Igazgatószékének akarata az, hogy az, ezt a' caractert soha el ne veszejtse.“ Gyönyörű közbenjárás! melly egy független fejedelem jussával 's birtokaival szabad kénye szerént 's úgy bánik, mint valamely fegyverrel meghódoltatott Státus köz hadi zsákmányával! A' Conferentziának minden, olly sokszor említett nyílt szívűsége és barátsága mellett is mindenkor méltó panasza lesz a' Hollandiai Királynak az, hogy a' per alatt lévő dolgokban ötlet meg nem kérdeztek.“ Itt a' Gróf először ama már esmeretes Acheni protocollumot hozza fel

és azt mondja, hogy a' Conferentia annak cikkelyei ellen tselekedett; másodsor a' belga Váraknak a' Hollandia megegyezése nélkül 's annak nagy kárával való leronttatását, — és azt állítja, hogy mivel a' Tractatus végrehajtása fegyver nélkül meg nem eshetik, Anglia és Hollandia között a' háború elkerülhetetlen, olyan háború, mellyben Angliának tetemes kárára Frantzia Ország fogja a' győzedelem hasznait húzni. Ez alkalmatossággal Gróf Aberdeen, Fox Urnak 1781-ben tartott azon beszédére emlékeztette a' Kamarát, mellyben az, az akkori Frantzia Királyt XVI-ik Lajost úgy állítja elő, mint a' ki az ő alattvalóival, arról tanátskozik, hogy miképpen lehetne Frantzia Ország, Ura az egész világnak. Arra nézve nekünk, — így beszélte Fox, a' Frantzia Királyt, — először is, ama nagy és rettentő vetélkedő társunkat Nagy Britanniát kell megtörnünk és semmivé tennünk. Igen is — úgy mondanak az alatt valók, — de ez a' mi tulajdon erőnk kimerítése nélkül meg nem eshetik. Ugy de — felel a' Király — nem fogunk ám fegyverrel hadakozni, mi, a' mi Ministereinket, kiknek Anglia fizetni fog azért, hogy azt tsinálják, a' mit mi akarunk, az ő Országoknak tulajdon alatt valóival keverjük hadba.“ Aberdeen ekkor így folytatja beszédét: Hogy ez a' kívánság, most mennyiben tölt be, én arról nem szóllok; hanem, a' mitől éppen úgy lehet felni — azt hiszem, hogy közöttünk hasonlóság van, — mert valami olyan méreg hintetett el, melly egyetértésünket fel bontja, igyekezetünket elgyengíti és erántunk az idegenekben gyűlölséget gerjeszt.“ Továbbá így beszélte Fox, XVI-dik Lajost: hogy a' Földkerekségén való fő hatalmat kezünkre keríthessük, Európának velünk

egy tzelra törekedő hatalmasságait kell megrontatunk; — mindenek felett pedig a' tengeri hatalomtól kell leginkább félnünk, 's ezek közt Nagy Britannia után Hollandiát szükség meghódoltatnunk.“ E' pedig könnyebben meg nem eshetik, mint, ha az Anglus Ministereket, Frantzia Országnak ama hűséges szolgálait, az ő szomszéd, belső és legjobb barátjokkal, a' Hollandusokkal veszjük össze. Úgy van, mert ha ezek, ugyan azon egy interessére dolgoznak, egyesített erejük ellent állhatatlan lesz, és el olvad előttök a' Bourbon ház; ellenkező esetben pedig, ha t. i. külön szakasztatnak, nem tsak ezt, hanem azt is véghez visszük, hogy egyik a' másikat szélyel darabolja, Frantzia Ország előtt mind a' ketten térdet fejet hajtanak.“ — A' Ministerek azt mondják, hogy ők Hollandiát az Alku elfogadására kényszerítettetni akarták. De ezen nyilatkoztatás vagy hiú kérkedés — a' mit ugyan nehéz el hinni, — vagy hadizenés. Azt állítja ugyan a' nemes Gróf (Grey) hogy ő Hollandia eránt ellenséges indulattal nem tsak nem viseltetik, hanem annak barátságát szívéből óhajtja; — már hiszen akármi vólt a' nemes Gróf tzelja, elég hozzá, hogy maga viselete Anglia eránt az egész világ előtt gyűlölséget szerzett. A' Hollandusok jól tudják azt, vagy ha talán nem tudnák, meg mondják nekik a' mi jó barátink a' Frantziák, hogy minden nyomorúságokat, mellyeket szenvedtek, a' Nemes Grófnak és Tisztai társainak köszönhetnek. — A' múlt esztendőben háromszor készítettett fel a' Britanniai hajósereg a' Hollandusok ellen, melly ellenségeskedés következésében, annak rende szerént közönségesen tették a' Hollandus tisztakat a' fogadást, hogy magokat a' Britanniai hajóknak semmi feltételek alatt meg nem adják,

hanem, az ő nagy hirű hazafiaik példája szerént készebbek lesznek magokat vagy a' levegőbe felvettetni, vagy a' tengerbe sülyesztetni. A' Hollandusok éppen nem kérkedők, és telyesítik, a' mit meg ígértek. Ezt én annak megmutatására mondom, hogy itt olyan ellenséges és keserítő érzés uralkodik; a' millyet valami közönséges háború nem gerjeszthet. Mikor ezt látom; — mikor látom, hogy azoknak, kiket mi szeretni és óltalmazni tartoztunk volna, interesséjük szenved; — mikor látom, hogy a' Ministerek tselekedete a' Király betsületét kotzkáztatja, nem állhatom meg, hogy érzésemet azon való nagy megindulással mindjárt ki ne nyilatkoztassam. Illyen érzéssel ajánlott a' Gróf egy Felírást, mellyben a' Királyt olyan parantsolatok kiadására kéri, mellyek az említett Tractatust szorosabbban kötnék össze az Ő Felsége Koronája betsületével, a' mi tulajdon Interessénk bátorságával és az ő Felsége hív 's természeti szövetségeseinek igazságos jussaival.

A berde en után Gróf Grey foglalván el a' beszélő széket, annak vádjaira e' képpen felelt: A' nemes Gróf, rendkívül valónak, és a' környül állások miatt a' legsürgetősebbnek tartja azt az ajánlását, mellyel azon Tractatus végre hajtását akadályoztatja, melly hosszas és fáradságos alkudozások után érhetne végét, és a' mellytől függött az Europa békessége. Ugyan ő, a' mostani kormányszék maga viseletét a' II. Károly alatt lévő Ministereknek azon tselekedetével hasonlította össze, melly szerént ez: Hollandia ellen frantzia Országgal szövetekezett össze. Kérem a' kamarát, ítélje meg igazán, ha valyon van e' azon két esetek között legkisseb hasonlatosság is. A' II-dik Károly Ministerei magok viseleténél a' mi-

től a' jelen Ministeriumé nagyon sokat különbözik. Lehetetlen már az Ország interesséjével ellenkezőbbet tsak gondolni is. Ezen utóbbiak, kéntele- nek voltak küszködni, mind azon nehézségekkel, mellyeket a' nemes Lord, mint megelőzőjök, hagyott reájok, azon zavarok közepette, mellyek még az az előtti Ministeriumtól jöltek által, — még is, nekünk akarják mind ezen dolgokat nyakunkba vetni. Én vagyok e' oka, hogy Frantzia Országban nagy revolutio vólt? — hogy Belga Ország felkelt az ő Fejedelme ellen, és hogy kihúzta magát azon egybeköttetés alól, mellynek alap-tételei, az én vélekedésem szerint hamisak és politika ellen valók vóltak? — nekem vagy a' jelen Igazgatószeréknek lehet e' azt szemünkre hányni, hogy a' nemes Hrg, minekelötte mi hivatalunkba léptünk, már kijelentette, hogy többé, azon két országokat egyesíteni nem lehet. Midön egy felöl azt mondom hogy nem mi kevertük az Országot azon bajokba, más felöl azt állitom, hogy mi különösen nehéz környül állások között igyekeztünk, más Systemát állítani a' helyett, mellynek, semmi politicali öszve szerkesztetése nem lévén, öszve omlott. Könnyű azt mondani, hogy „ezt vagy amazt tsináljátok“ de bizonyos, hogy ha az ember, a' Kormány- szerék terhes állapotját a' maga egész kiterjedésében veszi gondolóra, meg kell esmerni, hogy annak, más képpen, mint tselekedett lehetetlen vólt tselekedni. Nem békesség idején, és nem régen álló kormányserékkal kellett annak alkudozni. Soha semmi féle Ministeriek veszedelmesebb környül állások között még eddig nem alkudoztak. Belgium Hollandiától elszakasztatott, De a' mit a' nemes Gróf tagad, azt mondván, hogy az elválásztásról a' jelen Ministeriek ideje előtt szó sem vólt. Nem

kergették e' Brüsselből ki a' Hollandiai Királyt. Nem tulajdon szájából jöltek e' neki ezek a' szavak, hogy az ő belga alatt valóinak meg elégitésére, szükség valaminek történni. Az Oraniai Hrg nem nyilatkozta e' ki Proclamatióban a' Belga kormányserék független és külön szakasztott állapotját. Nem a' velünk által ellenben ülő nemes Lordok javasolták e' a' két feleknek a' fegyver szűnést, és nem ök mondták e' azt a' felöl, hogy a' velek és a' Conferentziával teendő egyezésre vezető lesz? És mikor Hollandiát az 1814-ki birtokok közzé szoritották, nem azon vélekedéseket tették e' nyilván valóvá, hogy az elválás szükséges képpen való és múlhatatlan? Azt is erősíté a' nemes Lord, hogy ő a' belga thronusra többé semmi más házat nem ültetett vólna. Nekem is e' vólt a' kívánságom, hogy ezen Ország feje az Oraniai Hrg legyen, és azt hiszem, hogy Európában a' békesség meg alapítására nézve ennél jobb mód nem lehetett vólna. De a' dolgoknak egy fordúlása, minden ehez való reménységünket semmivé tette. Ugyan azt Frantzia Ország is, éppen olyan szivesen és nagyon óhajtotta mint mi. De — ismét mondom — hogy olyan környül állások adták magokat elő, mellyeket, ha majd egyszer a' világ meg esmer, semmit sem fog a' felöl kételkedni, hogy ezen tekintetben nem lehetett vólna mást tselekedni. Restauratio erőszakosan meg nem eshetett, más mód pedig nem vólt, de hijába való tzélunk, a' követek küldésében.

Londonból Jan. 28 kán: Azon hírnek helyes vóltát, mellynél fogva a' Király állhatatosan elhatározta magában, hogy új Paireket semmi esetre sem nevez, sok dolgok erősitik. Ez a' hir a' Reform-bill sorsára, 's egyszersmind a' jelen Ministerium további megmara-

dására minden esetre sokat tesz. Különös, de azomban hihető, hogy a' Királyt ezen maga elhatározása a' Lord Holland, Gróf Munster és a' Hrg Portland tanács adásindították. Akár hogy üt ki a' dolog, szinte kétségen kívül valónak látszik, hogy a' Cabinetnek rövid időn, új személyek lesznek tagjai, nevezetesen Peel, Goulbourn, Marquis Chandos és Croker. A' jelen környűl állások között éppen ilyen emberekre van az Országnak szüksége, a' kik se nem Ultra-liberalisták, se nem ultra-rojálisták. Ezek az Igazgatóságoknak minden tekintetben erős gyámolai lesznek, 's az a' hozzá való bizodalmat mind belől, mind kívül helyre fogják állítani.

A' Ministeriumból ki lépett Parnell helyett, hadi Minister Hobouse lett. Perceval, a' Bank-hivatalnak igen régi és tisztelt tagja, a' napokban nyakravalójánál fogva fel akarta magát akasztani, — de rajta kapattatván, tzelja elébe gát vettetett. Talán megél. Ezen probatételnek oka még bizonytalan.

F r a n t z i a O r s z á g.

Folytatása a' Párisi öszveesküvésről a' Moniteur Febr. 5-kán költ levelének. — Az öszve esküdtek, kerülő Örökképipiben, a' nemzeti örököt sok strá'sa helyeken lefegyverkeztették, és helyeiket elfoglalták. Ezen tsalárdságnak azonban csak hamar eleje vétetett, mert a' Nemzeti ör vezérének kiadódott, hogy kerülni senkit ki nem küldvén, embereit együtt tartsa. Sok olyan környűllállások adták magokat elő, mellyekből a' Politzia darab időtől fogva némelly nyomdokait az öszve esküvésnek láthatta; nevezetesen: hogy a' seregből sok vengárdisták jönnek Párisba; — hogy a'

Robespierres mellj képenek fel's alá való hordozása alkalmával, olyan emlék pénzek osztogattattak ki, mellyekre az 5-dik Henrik képe van nyomva; — hogy a' főbb örizeteken Lajos Filepet és familiáját tsúfoló irások hányattatnak szélyel; — és hogy a' Kárlisták a' hónap végére zenebonát jövedölgettek, — a' kiknek az ellenkező értelműek azt felelgették: „azt hiszitek, hogy nekünk kell a' gesztenyét a' tűzből kiszednünk, hogy azokat megehes-sétek, — inkább magatokat fojtogatunk meg.“ — Ezen zürzavar éjtszakáján a' fogságba vitettek száma, mintegy 200-ra megy. — Ma ugyan tökéletes tsendesség van, — de nagy kérdés, hogy tart e' sokáig? A' nép régtől fogva megelégedetlen. Ugyan is a' mint Blanki Ur vélekedik, az egész Restauratió ideje nem egyéb, mint az Aristocraták és a' Közép rend közt való szakadatlan ellenkezés. Ez az utolsó 1814-ben szerette a' Bourbonokat, örült a' Chartának, melly néki nagy hatalmat adott. X-dik Károly a' Chártát fel se veszi, az Aristocratákat pártolja, és a' Közép classist nyomja. Ez panaszolkodik; elégtelt kér, és azt kívánja, hogy a' Charta szavai telyesittessenek. Kívánsága nem nyér meghalgotást. Eröszakról gondolkozik tehát, 's tzelja kivitelére a' népet szöllítja fel segítségére. A' Júliusi napokban mind ketten elő állanak. A' nép gyöz, — Királyát, mellyet egyáltalában nem kedvellett, 's az előtte hasonlóképpen gyölölséges Chártát semmivé teszi. Hogy igazit a' közép rend a' dolgon? Igéret tételekhez fog, — azokkal meg veszi a' nép szívét, és rendes foglalatosságai folytatására vissza viszi, Királyt, polgár-királyt, és új chartát ad néki. Az új Király, a' közép rend halgatnak ígéreteikkel, — mellyen a' nép a' legfőbb mértékben elégedet-

len, keresi az alkalmatosságot, hogy elég tételt vegyen magának, — ezt kereste az, noha szerentsétlen kimenetellel a' f. eszt. Febr. 1 ső napján is; hihető, hogy még próbál — és a' mit keres egyszer megtalálja. Utolsó a' nép — azt mondja Blánki Ur, — de a' mint az Irás szól — az utólsók sokszor elsőkké lesznek.

A' Követek Kamarájának Febr. 1-ső napján tartott ülésében *Lafayette* a' Rómában lévő frantzia Követnek magavisetéről kért felvilágosítást, és azt kívánta, hogy az Igazgató szék annak tselekedetét helybe ne hagyja. *Mauguin* pedig igen vastag kifejezésekkel, azon megtiszteltetések ellen kelt ki, — mellyeket az Igazgatószék a' Lyoni Revolutió alkalmával osztogatott ki.

A' Követek Kamarájának Febr. 5-ki Ülése, a' legtsendesebben kezdődött, de olyan nagy lármaival végződött, millyenre a' *Journal des Debats* állítása szerint a' Nemzeti convent ideje óta senki sem emlékezik. Az Ország jövedelmeiről és kiadásairól lévén szó, azoknak a' Pensiokat illető tzikkelyére nézve *Jollivet* olyan javallatot tett, mellynél fogva bizonyos pensiókat, nevezetesen azokat, mellyek a' Vendeei Restauratio óta osztattak, vizsgálás alá kellene vetni. Ezen javallatnak az igazság kiszolgáltatására ügyelő Minister magát ellene szegezte, azon okból, hogy ezen Pensiók már kivagynak fizetve, és hogy azoknak vizsgálás alá való vétele, a' visszahatás principiumát olyan módon tenné fel, mellynek veszedelmes következései lehetnének. Mind az 1830-dik mind az 1814-diki Chártának egy formán alapja volt az, hogy a' Pensiók mind épségben tartassanak meg. — Az alatt az estveli hat órát, mikor t. i. az üléseknek rendesen végek szokott lenni, elüti. A' Centrumon ülő tagok köz-

zül sokan elmentek, úgy hogy, ha a' mit az oppositio nagyon sürgetett, a' dolog voksolásra került volna, bizonyosan ezek győztek volna. A' gyűlésben nagy zaj támad, mellyből későbben olyan dühös lárma lett, hogy az ember a' maga szavát sem érthette. Az Oppositio tagjainak jelenlévő ezennel nagy számú tagjai közt, — kik minden módon a' voksoláson vóltak, es a' Praesidens közt, ki a' Centrumnak még el nem távozott tagjaival együtt annak ellenmondott, nagy lárma esett, azért, mivel a' tagok nem voltak annyin, a' mennyi a' voksolásra elégséges. A' Praesidens beszédjében sok dühös közbeszólások történtek; *Mauguin*, *Salverte*, *Laurence*, de *Tracy's* a' t. káltoztak, protestáltak, 's a' Praesidens kötelelessége teljesítésére serkentették, azt szidalmazták, sőt még azt is kívánták, hogy az Elölülőszéket hadja el, és azt, mint Vice Elölülő, *Dupont de l' Eure* foglalja el. Ez a' nagy lárma szinte két óráig tartott, melly alatt a' Centrumnak még eddig ott vólt tagjai között is sokan eltávoztak, úgy hogy midőn 8 órakor, a' dolog a' nevek olvasására került, kisült, hogy a' tagok tsakugyan nintsenek annyin, a' mennyi a' voksolásra elégséges.

Párisból Febr. 2 kán. A' népbaráti társaságának gyűlése tegnap vólt. Mintegy 1500—2000 személyek jelentek meg benne. A' Protocollum felolvasása után *Cavaignac* Ur foglalván el a' beszélő széket, azt kívánta a' társaságtól, hogy az forma szerint köszönje meg a' törvényszéknek azon szabadlelkűséget, melly szerint az ő társaságoknak kárhoztatott tagjait a' vád alól felszabadítá. Ezen kívánságban az egész gyűlés örömmel megegyezett. Ugyan ezen alkalommal *Carre*, *Trelat* és *Bonnias* Urak is beszéltek. Beszed-

jek foglalata különösen a' vólt: hogy az új Kórmányszék magát a' Szent Szövetséghez kaptsolta, — ígéreteit nem telyesítette, — az adókat megszaportotta, — a' Képviseleket megvesztegette, — Olasz és Lengyel Országokat feláldozta, — és mint hajdan XVI-ik Lajos éppen azon a' ponton van, hogy az Országot elárúlja. Lajos Filep mindig Jemapperől és Valmyról (a' frantziák nyereségéről nevezetes ütközet helyek); de arról nem beszél, hogy Dumourierrel az ellenséghez ment által. Aug. 10-kéig a' XVI Lajos hazaárulása sem sült ki, hanem később. Az egész gyűlés abban az értelemben vólt, hogy a' szabadulásra más mód nintsen, hanem tsak a' Közönséges társaság kiáltása. Ugyan ez a' gyűlés — Német, Olasz, és Lengyel Országokat független közös Státusokká akarta tenni, és a' Külső Országok szabadságával kívánta a' belső szabadságot bátorságba helyeztetni. A' beszélők között egy meg esküdt, hogy a' jelen kórmányszék lerontására mindeneket elkövet. Ugyan erre a' jelen lévők között mások is szentül kötelezték magokat. A' minden féle rendű rangú sokaság nagy buzgóságot mutatott, és több ízben kiáltott így: Éljen a' Közönséges társaság!

B e l g a O r s z á g.

Febr. 2-dikára viradón Antverpiában ismét lázzadási mozgások jelentgettek megokat. Azok a' polgár örök nevezetesen; kik Moos-Ath és Tourna y b ó l Antverpiában tartatnak, és eddig a' város lakosainál vóltak szálláson, most Kaszárnyába rendelödvén oda menni nem akartak. Mellyre nézve azoknak, rendelt helyeikre erővel való vitelekre rendes katonaság állott elő. A' Kaszárnyába érkezvén, ott minden ingó

söt némelly ingatlan dolgokat széllyel tördeltek. A' nyoszolyákból a' derékalnyokat kiszedték, fel vagdalták és az ablakon ki hányták, a' nyoszolyák öszvetört darabjai is követtek amazokat. Lehet el gondolni, millyen lármát tsinálhatott ez a' városban, és reá mennyi nép öszveszaladt. A' mozgás tsilapítására, ismét rendes katonaság állittatott ki. Febr. 3-kán a' lázzadás egész nap tartott.

Ausztria, Burkus és Orosz Országok a' helybe hagyás kitserelésével még is halgatnak. Ezen kétséges dologról némelly Ujságok azt jövendölgetik, hogy nem sok idő múlva meg fog történi. Majd meg válik, hogy üt ki.

O r o s z O r s z á g.

Hertzeg Woronetzkit, nemes Wiliamowskit, Truszowskit és egy Waschinski nevű földes Urat, hűségek megszegéséért és azért hogy a' Podoliai 's Litvániai zenebonások közzé önként állottak be, a' hadi tanáts, nemességek el vesztésére, minden vagyonok el kótya vetyelésére és Sibiériában való számkivetésre kárhoztatta.

B é t s.

Alig terjedett el az Austriai Ts. K. Tartományok lakosai között annak híre, hogy első Mártzius napját, mellyen a' Felséges Austriai Tsászár és Király Országlásának 40 dik esztendejét bétölti, az egész Birodalomban közönségesen meg fogják innepelni, a' mire egy szeretett Fejedelem eránt az alattvalókat, minden viszontagságokat kiállott tántoríthatatlan hívségek buzdítja; a' midőn egyszermind az a' kívánság is min-

denült fellobbant, hogy a' Országok és Tartományok hív Rendei ezt a' nevezetes napot a' Fejedelemhez küldendő Követségek által ditsöítsék, 's erre a' Felső engedelmet megnyervén, bűz-gó kívánságaikat a' Thronus előtt kiöntsék.

Megértvén a' Felsőes Tsászár és Király ezen köz kívánságot; a' Fő Udvari Hivatalokhoz küldött Kabinéti végzésében méltóztatott Kegyelmesen kinyilatkoztatni: hogy bár melly kegyelmesen 's felsőes tetszéssel veszi is Ő Felsőes mindenkor hív Alattvalóitól hó-

dolásoknak, szereteteknek és ragaszkodásoknak jeleit; mindazáltal nintsen az Felsőes szándékában, hogy Országlásának 40 dik esztendejét bétöltvén, Követségek által fogadja el Alattvalóinak jó kívánásaikat, vagy hogy ez a' nap meginnepeltessék. Egyébaránt Ő Felsőes mind azoktól, kik, ezen napot, Istenhez való fohászokodások, 's eddig terjedett országlásáért háládó áldozatok, és további boldogító Kormányzásáért a' Mindenhatóhoz botsajtandó könyörgések által kívánják ditsöíteni, kegyelmes tetszéssel fogja venni.

T u d ó s í t á s .

A' J é g e s ö i K á r m e n t ö M á j l á n d i I n t é z e t r ö l .

Ezen Intézet már több esztendőktől fogva fennáll a' Májlandi Birtokokban, melly haszna és fogantja voltáért esmeretes lévén, már tavaly a' többi Austriai Birodalmakra is kiterjesztetett. Ugyan azért óhajtaná a' Májlandban fennálló Intézetnek Fő Kormányzó Hivatala ezt, közhasznóságának tekintetéből, még ezen Esztendőben Magyar Országban is elterjeszti.

Arming X. F. Úr Inspector a' Ts. Kir. egyesült Udvari Kanczelleria épületének a' Viplingi Útszában 384-dik Szám alatt által vette e' végre ezen Jég-Kármentő Társaságnak Fő-Agentiáját Magyar Országra nézve, melly okból azon kívánságtól lelkesítettvén, hogy ezen Közhasznú Intézet Magyar Országban is megállapíttassék, és fogantossá tétessék; azon igyekezett, hogy ezen Intézet Rendszabási magyar és deák nyelven elegendő számú példázatokban kinyomtatassanak, mellyeket minden Ts. K. Posta Hivataloknak M. Országba meg fog küldeni.

Nem szükséges valóban a' Nagylelkű és Nemesszívű Magyar Nemzetet, tudva lévő Hajlandósága mellett, minden jó, és Közhasznú igyekezetek erant, ezen Intézetnek elfogadására serkenteni. Ugyan azért örömmel fogja Arming Úr minden nagyobb Birtokosoktól, Nemesektől, és az adózó Községek Tagjaitól is, az illető Kinyilatkoztatásokat ezen Társaságba leendő belépések felől, vagy más ezt illető irományaikat is franko Levelekben elfogadni. Valamint ezen Újság Kiadója is, a' Társaság jótévő tzeljainak megfelelni kívánván, felszólíttatva, ez erant, örömet felvállalta, hogy az Intézet Tudósítását a' T. T. Publikumnak Toldalékban eleibe fogja terjeszteni.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)